

ROMÂNIA

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL
INTRARE/IEȘIRE Nr. 7324
Ziua 06 Luna 11 Anul 16

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

EXPUNERE DE MOTIVE

la Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, în vederea asigurării stabilității și predictibilității prețului contractual

1. MOTIVUL EMITERII ACTULUI NORMATIV

1.1. Cerințele care reclamă intervenția normativă

Într-un număr relevant de raporturi de consum, prețul este prezentat sau menținut în euro ori într-o altă monedă străină, deși obligația consumatorului este executată în lei. În aceste situații, suma efectiv datorată poate fi determinată abia la facturare sau la plată, prin aplicarea unui curs valutar stabilit potrivit contractului. Consumatorul cunoaște valoarea nominală în valută, dar nu cunoaște cu exactitate valoarea în lei a obligației sale în momentul în care ia decizia economică și se obligă contractual.

Practica nu este limitată la un singur sector. Documentația comercială publică relevă mecanisme diferite: în comunicațiile electronice se utilizează tarife și abonamente exprimate în euro, cu facturare în lei la cursuri comerciale ale unor bănci sau la cursul Băncii Naționale a României; unele tarife unitare pentru SMS, MMS, minute ori servicii cu valoare adăugată sunt prezentate în euro; în vânzarea de autoturisme către persoane fizice există situații în care prețul este exprimat în euro și plătibil în lei la cursul BNR majorat cu o marjă; iar în tranzacțiile imobiliare cu profesioniștii se utilizează frecvent prețuri, avansuri sau diferențe de preț raportate la valută. Aceste modele au în comun faptul că riscul dintre momentul asumării obligației și momentul plății poate fi transferat consumatorului.

Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 consacră deja, la art. 10 lit. f), dreptul consumatorului de a plăti sume stabilite cu exactitate, în prealabil, majorarea prețului stabilit inițial fiind posibilă numai cu acordul consumatorului. Norma nu reglementează însă în mod expres situația în care prețul rămâne denominat în valută, deși plata este cerută în lei, și nici efectele juridice ale recalculării periodice a unui asemenea preț exclusiv în funcție de cursul de schimb.

În domeniul comunicațiilor electronice există, suplimentar, o particularitate legislativă. Art. 50 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 exclude de la aplicare, pentru contractele cu consumatorii reglementate de secțiunea respectivă, art. 10 lit. f) și i) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992. În același timp, art. 59^11 reglementează modificarea unilaterală a condițiilor contractuale și dreptul utilizatorului final de a denunța contractul. Prin urmare, pentru ca noua regulă privind stabilitatea prețului să fie efectivă în sectorul telecom, este necesară o corelare expresă cu actul normativ special.

1.2. Finalitatea reglementării

Inițiativa urmărește ca, atunci când operatorul economic solicită plata în lei, consumatorul să cunoască în lei prețul de bază pe care și-l asumă. Legea nu stabilește nivelul comercial al prețului și nu plafonează marja operatorului economic. Acesta rămâne liber să își includă în preț costurile, riscul valutar, costul finanțării, marja comercială și celelalte elemente economice pe care le consideră necesare. Intervenția legislativă privește unitatea de cont opozabilă consumatorului și momentul la care obligația devine determinată.

În cazul în care oferta a fost formulată exclusiv în valută, iar plata urmează să se facă în lei, proiectul folosește cursul de schimb de referință comunicat de Banca Națională a României exclusiv ca regulă reziduală de conversie, o singură dată, înainte ca obligația să devină obligatorie pentru consumator. BNR nu stabilește prețul comercial; oferă doar un reper public, unic, independent și verificabil pentru transformarea în lei a unui preț stabilit de operatorul economic.

Ulterior, variația cursului unei monede străine nu poate modifica automat prețul astfel stabilit. Ajustarea rămâne posibilă printr-un mecanism obiectiv, convenit de la început și bazat pe un indice oficial, public și independent, ori prin acordul expres al consumatorului. Astfel, proiectul urmărește predictibilitatea contractuală fără a institui control administrativ al prețurilor.

1.3. Tarife unitare, servicii suplimentare și servicii premium

În contractele în care totalul facturii depinde de consum, stabilitatea nu poate privi suma finală, ci tariful unitar. Un abonament poate include, de exemplu, tarife pentru SMS, minute sau trafic suplimentar. Dacă aceste tarife sunt prezentate în valută, proiectul impune determinarea lor în lei înainte ca oferta să devină obligatorie. Totalul facturii poate varia în funcție de consum, însă prețul unei unități de consum nu mai variază automat cu cursul valutar.

O situație distinctă o reprezintă serviciile cu valoare adăugată, microplățile, conținutul digital sau alte bunuri și servicii achiziționate punctual și facturate prin intermediul operatorului de comunicații electronice. ANCOM arată că asemenea servicii pot include, între altele, acces la conținut premium, bilete, parcare sau alte microplăți. Pentru aceste operațiuni, obligația economică se naște la momentul autorizării serviciului, nu la semnarea contractului-cadru de telefonie. Proiectul prevede, în consecință, comunicarea și stabilirea în lei a sumei datorate înainte de autorizarea operațiunii. Dacă prețul furnizorului terț este stabilit exclusiv în valută, conversia se face o singură dată la ultimul curs BNR disponibil, iar suma în lei comunicată consumatorului rămâne suma facturabilă pentru operațiunea respectivă.

Pentru a evita eludarea regulii prin denumiri comerciale, proiectul asimilează exprimării în valută și utilizarea unei unități de cont, a unui credit comercial sau a unei alte valori convenționale a cărei valoare în lei este determinată direct ori indirect prin raportare la o monedă străină. Această regulă este relevantă inclusiv pentru mecanisme comerciale de tip „credit" a căror valoare este legată de euro.

1.4. Domeniul de aplicare și limitele intervenției

Proiectul se aplică raporturilor dintre operatori economici și consumatori supuse Ordonanței Guvernului nr. 21/1992, atunci când operatorul economic solicită executarea obligației de plată în lei. Prin această formulă sunt acoperite, fără enumerarea exhaustivă a sectoarelor, bunurile și serviciile oferite consumatorilor pe piața internă, inclusiv comunicații electronice, autoturisme, locuințe sau alte bunuri vândute de dezvoltatori ori comercianți profesioniști, abonamente și servicii recurente.

Nu sunt incluse raporturile dintre două persoane fizice care nu acționează profesional, precum închirierea ocazională a unei locuințe de către proprietar către chiriaș. Nu sunt incluse

raporturile între profesioniști. De asemenea, sunt exceptate serviciile financiare și operațiunile valutare propriu-zise, obligațiile convenite și executate efectiv în valută atunci când regimul valutar le permite, precum și domeniile în care o normă specială ori dreptul Uniunii Europene prevede expres un mecanism distinct de stabilire sau ajustare a prețului. Excepția privind serviciile de plată privește serviciul de plată ca atare și nu prețul bunului, conținutului digital ori serviciului achiziționat prin acel mecanism.

În materia pachetelor de servicii de călătorie, de exemplu, Ordonanța Guvernului nr. 2/2018 cuprinde reguli speciale privind modificarea prețului, inclusiv în anumite situații legate de cursul de schimb. Norma specială rămâne aplicabilă în propriul său domeniu. Această delimitare evită suprapunerile și contradicțiile cu regimurile sectoriale.

1.5. Raportul cu PL-x nr. 562/2026 (L341/2026) și evitarea paralelismului legislativ

La data elaborării prezentei expuneri de motive se află în procedură parlamentară PL-x nr. 562/2026, provenit din L341/2026, având ca obiect completarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 în materia facturării contractelor al căror preț este exprimat în euro sau în alte monede străine. Inițiativa respectivă urmărește utilizarea unui curs BNR pentru conversia periodică în lei la emiterea facturii și eliminarea marjelor, adaosurilor ori costurilor suplimentare aplicate cursului de schimb.

Prezenta propunere are un obiect normativ distinct. Ea nu instituie un standard general de conversie la fiecare factură și nu menține prețul contractual în valută. Regula propusă mută momentul conversiei înainte de asumarea obligației de către consumator, stabilește prețul de bază în lei și elimină pentru viitor recalcularea automată exclusiv în funcție de cursul valutar. Pentru tarifele dependente de consum, stabilește în lei tariful unitar; pentru serviciile premium și microplățile facturate prin operatorii telecom, stabilește suma în lei înainte de autorizarea fiecărei operațiuni.

Avizul Consiliului Legislativ nr. 466/15.05.2026, emis asupra L341/2026, a formulat observații privind fundamentarea, poziționarea normei după art. 18 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992, utilizarea terminologiei „profesionist" într-un act care operează cu noțiunea de „operator economic", raportarea la Regulamentul BNR nr. 4/2005, existența unor regimuri speciale și plasarea dispozițiilor tranzitorii în actul de bază. Prezenta inițiativă a fost structurată ținând seama de aceste observații: norma materială este introdusă după art. 10, în capitolul privind protecția intereselor economice; utilizează terminologia actului de bază; nu fixează prin lege o anumită oră de publicare a cursului BNR; păstrează expres regimurile speciale; iar dispozițiile tranzitorii sunt cuprinse în articole distincte ale legii modificatoare.

În cazul în care PL-x nr. 562/2026 ar fi adoptat înaintea finalizării procedurii prezentei propuneri, corelarea tehnică a celor două texte va trebui realizată în comisiile sesizate în fond, pentru eliminarea oricărei suprapuneri. Diferența de obiect trebuie însă păstrată: conversia facturii și stabilitatea prețului contractual reprezintă mecanisme juridice distincte.

2. IMPACTUL SOCIOECONOMIC

Pentru consumatori, principalul efect este creșterea previzibilității obligației bănești. Consumatorul poate compara ofertele și poate evalua costul real în moneda în care își execută obligația. În cazul contractelor recurente, variația cursului nu mai produce, prin ea însăși, o modificare lunară a prețului. În cazul serviciilor premium, suma autorizată în lei este aceeași cu suma facturată, fără o conversie ulterioară la un curs necunoscut în momentul deciziei.

Pentru mediul de afaceri, proiectul transferă asupra operatorului economic riscul valutar dintre momentul asumării obligației de către consumator și momentul încasării, atunci când acesta alege să formuleze oferta în valută dar solicită plata în lei. Acest risc nu dispare economic.

Operatorii îl pot reflecta în prețul inițial, îl pot acoperi prin mecanisme de hedging, pot scurta perioada de valabilitate a ofertelor, pot solicita avansuri mai mari sau își pot revizui mai frecvent ofertele pentru contractele noi. Aceste posibile reacții sunt consecințe economice previzibile ale trecerii de la un preț variabil prin curs la un preț determinat în lei.

Măsura nu plafonează prețurile și nu împiedică operatorul economic să formuleze o ofertă nouă la un nivel diferit pentru contractele viitoare. De asemenea, nu împiedică modificarea unui contract prin acord expres și nici mecanismele obiective de indexare convenite de la început. Prin urmare, proiectul urmărește redistribuirea transparentă a riscului contractual, nu suprimarea posibilității de adaptare economică.

În sectorul comunicațiilor electronice, amploarea potențială este ridicată, având în vedere numărul mare de abonamente mobile, conexiuni fixe și servicii de televiziune. Pentru a evita costurile administrative ale modificării în bloc a contractelor existente, proiectul adoptă o soluție tranzitorie prudentă: nu impune conversia retroactivă sau actele adiționale obligatorii pentru toate contractele în curs. Noile reguli se aplică contractelor noi și, pentru contractele existente, la prelungire, reînnoire, recontractare sau la stabilirea unui nou preț. Achizițiile punctuale realizate după intrarea în vigoare, inclusiv serviciile premium, sunt tratate ca operațiuni noi și intră imediat sub regula comunicării în lei.

3. IMPACTUL FINANCIAR ASUPRA BUGETULUI GENERAL CONSOLIDAT

Propunerea legislativă nu instituie drepturi bănești finanțate din fonduri publice, nu reduce venituri fiscale, nu creează instituții și nu stabilește scheme de sprijin. Aplicarea și controlul se realizează prin autoritățile deja competente în materia protecției consumatorilor și a comunicațiilor electronice. Pot exista costuri administrative marginale de actualizare a procedurilor de control și a documentației de informare, care se încadrează în atribuțiile curente ale instituțiilor.

În aceste condiții, inițiativa nu implică modificarea bugetului de stat ori a bugetului asigurărilor sociale de stat în sensul art. 111 alin. (1) din Constituție și al art. 92 alin. (6) din Regulamentul Senatului, nefiind necesară o solicitare distinctă de fișă financiară pentru instituirea unor cheltuieli noi.

4. IMPACTUL ASUPRA SISTEMULUI JURIDIC

4.1. Integrarea în legislația națională

Soluția este integrată în Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 imediat după art. 10, deoarece obiectul său privește protecția intereselor economice ale consumatorilor și determinarea prețului contractual. Această poziționare corespunde structurii actului de bază și evită introducerea unei reguli de facturare în capitolul privind informarea și educarea consumatorilor.

Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive nu este modificată. Anexa acesteia permite clauzele de indexare a prețurilor în măsura în care acestea sunt legale și metoda de variație este descrisă explicit. Noua normă din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 stabilește, pentru propriul domeniu, când o indexare este legală: sunt permise mecanismele obiective bazate pe indici oficiali și sunt excluse mecanismele care mențin riscul valutar asupra unei obligații executate în lei. În acest fel se evită dublarea aceleiași soluții în două acte normative.

Regulamentul BNR nr. 4/2005 reglementează moneda în care se efectuează plățile, încasările și transferurile între rezidenți și prevede excepțiile în care plata se poate realiza în valută. Prezenta inițiativă nu modifică regimul valutar și nu interzice operațiunile în valută permise de acesta. Ea reglementează numai raportul de consum în care operatorul economic solicită plata în lei.

4.2. Comunicațiile electronice și dreptul Uniunii Europene

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 transpune, între altele, Directiva (UE) 2018/1972 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice. Art. 59^11 reglementează dreptul utilizatorului final de a denunța contractul atunci când furnizorul modifică anumite condiții contractuale. Curtea de Justiție a Uniunii Europene, prin Hotărârea din 10 septembrie 2026 în cauza C-669/24, Verbraucherzentrale Bundesverband împotriva Vodafone GmbH, a stabilit că art. 105 alin. (4) din Directiva (UE) 2018/1972 nu conferă furnizorilor, prin el însuși, un drept de modificare unilaterală a contractului; norma presupune existența unui asemenea drept în temeiul altor norme și reglementează dreptul de încetare al utilizatorului final. Curtea a subliniat că exercitarea puterii de modificare rămâne supusă dreptului Uniunii și dreptului național de protecție a consumatorilor.

În consecință, instituirea prin dreptul național a unei cerințe de consimțământ expres pentru majorarea prețului, precum și interzicerea indexării valutare automate a unei obligații plătibile în lei, nu rezultă a fi exclusă de art. 105 alin. (4) al directivei. Proiectul menține drepturile de denunțare și celelalte garanții ale utilizatorului final prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011.

Pentru serviciile premium, art. 50^11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 permite deja ANCOM să stabilească obligații de informare privind tarifele imediat înaintea conectării. Propunerea transformă, pentru consumatori și pentru operațiunile facturate în lei prin furnizorul de comunicații electronice, regula de exprimare în lei într-o cerință legală minimă și o corelează cu mecanismul general din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992.

4.3. Securitatea juridică, neretroactivitatea și contractele în curs

Proiectul nu recalculează sumele scadente anterior și nu transformă retroactiv prețurile achitate. Contractele pe durată determinată aflate în curs rămân sub regimul economic existent până la un eveniment juridic ulterior, precum prelungirea, reînnoirea, recontractarea ori convenirea unui nou preț. Această soluție protejează stabilitatea raporturilor juridice deja constituite și reduce riscul unei ingerințe disproporționate în contracte în curs.

În cazul contractelor care, la data intrării în vigoare, se află deja în perioada de prelungire automată de după termenul inițial, noua regulă se aplică la prima recontractare sau la prima modificare de preț intervenită după intrarea în vigoare. Pentru bunurile și serviciile distincte contractate punctual după intrarea în vigoare, inclusiv serviciile premium sau microplățile, regula se aplică indiferent de data contractului-cadru, deoarece fiecare operațiune constituie o nouă decizie economică a consumatorului.

Această abordare este compatibilă cu principiul neretroactivității prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție și cu jurisprudența constituțională privind reglementarea pentru viitor a efectelor raporturilor juridice în curs, fără afectarea prestațiilor deja executate.

4.4. Repere comparative europene

În dreptul comparat există exemple de consolidare a rolului monedei naționale în informarea și stabilirea prețurilor de consum. În Ungaria, legislația privind protecția consumatorilor impune, ca regulă, indicarea prețului și a taxei pentru servicii în moneda legală a statului, cu excepțiile prevăzute pentru servicii transfrontaliere. În Republica Cehă, modificările legislației prețurilor aplicabile de la 1 ianuarie 2025 impun indicarea prețului pentru consumator în moneda cehă, fiind posibilă afișarea suplimentară într-o altă monedă.

Aceste repere nu sunt identice cu soluția propusă și nu sunt invocate ca modele obligatorii. Ele confirmă însă că protecția consumatorului prin utilizarea monedei naționale ca reper principal

al prețului este compatibilă cu funcționarea unei economii de piață și poate coexista cu libertatea comerciantului de a-și stabili nivelul comercial al prețului.

5. CONSULTĂRILE DERULATE ÎN VEDEREA ELABORĂRII PROIECTULUI

Anterior depunerii nu au fost derulate consultări instituționale formale distincte. În procedura parlamentară, propunerea urmează circuitul legal de solicitare a avizului Consiliului Legislativ, a avizului Consiliului Economic și Social și a punctului de vedere al Guvernului. Având în vedere obiectul reglementării, sunt relevante, în cadrul lucrărilor comisiilor parlamentare, punctele de vedere tehnice ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, Băncii Naționale a României și Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

6. ACTIVITĂȚI DE INFORMARE PUBLICĂ

Informarea publică se realizează prin publicarea propunerii legislative și a documentelor aferente în cadrul procedurii parlamentare, potrivit Regulamentului Senatului și regulilor de transparență aplicabile procesului legislativ. Nu sunt necesare campanii publice finanțate de la buget pentru implementarea măsurii.

7. MĂSURI DE IMPLEMENTARE

Aplicarea noilor reguli nu necesită înființarea unor structuri noi. ANPC își exercită atribuțiile de control în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 21/1992, iar ANCOM își păstrează competențele prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011. Operatorii economici vor trebui să își adapteze documentația contractuală, sistemele de ofertare și, după caz, sistemele de facturare, astfel încât prețurile și tarifele relevante să fie stabilite și comunicate în lei la momentul prevăzut de lege.

Se propune o perioadă de 90 de zile între publicarea legii și intrarea sa în vigoare, pentru adaptarea contractelor-tip, a sistemelor informatice și a fluxurilor comerciale. Nu se impune modificarea în bloc a contractelor existente și nici semnarea unor acte adiționale generale.

8. CONCLUZII

Inițiativa consolidează un principiu deja prezent în legislația de protecție a consumatorilor: obligația bănească trebuie să fie determinată și cunoscută înainte ca persoana să se angajeze. Atunci când plata este cerută în lei, prețul de bază trebuie să devină un preț în lei, iar cursul valutar nu trebuie să funcționeze ulterior ca un mecanism automat de modificare a obligației.

Proiectul nu stabilește prețuri, nu interzice utilizarea valutei în operațiunile în care plata în valută este legală, nu modifică raporturile dintre particulari și nu intervine asupra contractelor B2B. El reglementează punctual raportul profesionist-consumator în care operatorul economic solicită plata în moneda națională și asigură o corelare specială pentru comunicațiile electronice, inclusiv tarifele unitare și serviciile premium.

Pentru aceste considerente, supunem Parlamentului spre dezbatere și adoptare prezenta propunere legislativă.

Repere normative și factuale avute în vedere

- Constituția României, republicată: art. 15 alin. (2), art. 45, art. 74, art. 75, art. 76 alin. (2) și art. 135.
- Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă, în special art. 6, 13, 14, 16, 20-26 și art. 30-32.
- Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, în special art. 10 și art. 50.

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, în special art. 50 alin. (5), art. 50^10, art. 50^11, art. 51, art. 59^10, art. 59^11 și art. 142.
- Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori, în special anexa pct. 1 lit. p).
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014 privind drepturile consumatorilor și Regulamentul BNR nr. 4/2005 privind regimul valutar.
- Ordonanța Guvernului nr. 2/2018 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate.
- Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, pentru regimul operațiunilor de plată prin furnizorii de comunicații electronice.
- Directiva 93/13/CEE privind clauzele abuzive; Directiva 2011/83/UE privind drepturile consumatorilor; Directiva (UE) 2018/1972 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice.
- CJUE, Hotărârea din 10 septembrie 2026, C-669/24, Verbraucherzentrale Bundesverband împotriva Vodafone GmbH, ECLI:EU:C:2026:736.
- PL-x nr. 562/2026 (L341/2026) și Avizul Consiliului Legislativ nr. 466/15.05.2026.
- ANCOM, materialul public „Numerele cu suprataxă explicate", 19 februarie 2025.
- ANPC, Ghidul cumpărătorului pentru achiziția unei locuințe, 2026, precum și recomandările publice privind indicarea monedei și a cursului valutar.
- Documentația comercială publică a operatorilor de comunicații electronice referitoare la cursurile de facturare și tarifele SMS/MMS și anunțul DIGI din 26 mai 2026 privind exprimarea tarifelor în euro și facturarea în lei la cursul BNR.
- Termenii și condițiile publice pentru vânzarea online către persoane fizice ale Dacia/Renault, referitoare la prețuri exprimate în euro și plătibile în lei la curs BNR majorat cu 0,5%.
- Act CLV of 1997 on Consumer Protection (Ungaria), secțiunea 14 alin. (4), și Act No. 526/1990 Coll. on Prices (Republica Cehă), în forma aplicabilă de la 1 ianuarie 2025.

Inițiator,
Deputat Robert Alecu

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL
INTRARE/IEȘIRE 7321
06 11 20

ROMÂNIA

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, în vederea asigurării stabilității și predictibilității prețului contractual

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. - Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 28 martie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 10 se introduce un nou articol, art. 10^1, cu următorul cuprins:

„Art. 10^1. - (1) În contractele dintre operatorii economici și consumatori, supuse prezentei ordonanțe, în care operatorul economic solicită executarea obligației de plată în lei, prețul contractual, tariful ori, după caz, componenta fixă a prețului se stabilește și se exprimă în lei cel târziu înainte ca respectivul contract sau oferta corespunzătoare să devină obligatorie pentru consumator. Dacă intervine mai devreme, aceeași obligație trebuie îndeplinită înainte de plata unui avans, a unei taxe de rezervare sau a oricărei sume care nu este integral și necondiționat restituibilă consumatorului.

(2) În cazul în care prețul total depinde de consum, de volumul ori de durata prestației, obligația prevăzută la alin. (1) se aplică tarifului unitar și componentelor fixe ale prețului. Suma totală datorată poate varia în funcție de consumul, volumul ori durata efectivă a prestației, fără ca această variație să constituie modificare a tarifului unitar.

(3) În cazul în care, până la momentul prevăzut la alin. (1), prețul ori tariful a fost prezentat exclusiv în valută și nu a fost stabilită și comunicată consumatorului o valoare în lei, iar plata urmează să fie efectuată în lei, valoarea contractuală în lei se determină o singură dată, utilizând ultimul curs de schimb de referință comunicat de Banca Națională a României și disponibil public anterior acelui moment. Cursul utilizat și valoarea în lei rezultată se înscriu în contract ori în documentul prin care se constată asumarea obligației de către consumator.

(4) În cazul în care prețul ori tariful este prezentat atât în lei, cât și în valută, valoarea în lei comunicată consumatorului înainte de momentul prevăzut la alin. (1) reprezintă prețul contractual ori tariful datorat. Valoarea exprimată în valută are caracter informativ și nu poate constitui, după acel moment, baza recalculării obligației de plată în lei.

(5) Prețul, tariful, componenta fixă ori tariful unitar stabilit în lei potrivit alin. (1)-(4) nu poate fi recalculat, actualizat ori ajustat, direct sau indirect, exclusiv ca urmare a variației cursului de schimb al unei monede străine. Interdicția se aplică indiferent de denumirea mecanismului utilizat, inclusiv atunci când variația valutară este transferată consumatorului prin diferență de

curs, curs comercial, curs propriu, curs al unei instituții de credit, medie a unor cursuri, coeficient, componentă de ajustare, taxă, comision, marjă, supliment sau prin orice alt element cu efect economic echivalent.

(6) Este asimilată exprimării în valută, în sensul prezentului articol, utilizarea unei unități de cont, a unui credit comercial, a unui punct sau a unei alte valori convenționale a cărei valoare în lei este determinată direct ori indirect prin raportare la cursul unei monede străine.

(7) Majorarea ulterioară a prețului, tarifului, componentei fixe ori tarifului unitar este permisă numai dacă: a) rezultă dintr-un mecanism de ajustare convenit expres la încheierea contractului, care utilizează un indice oficial, public, independent de voința operatorului economic și verificabil, iar formula de calcul, indicele și periodicitatea ajustării sunt prevăzute clar și inteligibil; b) este acceptată ulterior în mod expres de consumator, într-o modalitate care permite dovedirea consimțământului pe un suport durabil; sau c) rezultă direct din lege ori dintr-un tarif stabilit sau aprobat de o autoritate competentă, în limitele atribuțiilor prevăzute de lege. Cursul de schimb al unei monede străine nu constituie indice de ajustare în sensul lit. a) pentru obligațiile de plată executate în lei.

(8) Tăcerea consumatorului, neexercitarea unui drept de denunțare sau de încetare a contractului, continuarea utilizării bunului ori serviciului sau simpla efectuare a unei plăți nu constituie, prin ele însele, acceptarea expresă a unei majorări de preț în sensul alin. (7) lit. b).

(9) În cazul bunurilor, conținutului digital ori serviciilor distincte achiziționate punctual după încheierea unui contract-cadru, inclusiv al serviciilor cu valoare adăugată ori al microplăților facturate prin intermediul unui furnizor de servicii de comunicații electronice, prețul total sau tariful unitar, după caz, se stabilește și se comunică în lei înainte ca operațiunea să fie inițiată ori autorizată de consumator. Dacă prețul a fost stabilit de furnizorul bunului ori serviciului exclusiv în valută, conversia în lei se realizează o singură dată potrivit alin. (3). Suma în lei comunicată înainte de autorizare este suma datorată pentru operațiunea respectivă și nu poate fi recalculată la data facturării.

(10) Dispozițiile prezentului articol nu împiedică modificarea sumei totale datorate ca urmare a bunurilor ori serviciilor suplimentare solicitate ulterior în mod expres de consumator și nici aplicarea taxelor, impozitelor sau altor sarcini stabilite direct prin lege, în măsura în care acestea sunt distinct evidențiate.

(11) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică: a) serviciilor financiare, inclusiv serviciilor bancare, de credit, leasing financiar, asigurare, pensii private, investiții și servicii de plată; b) operațiunilor al căror obiect îl constituie schimbul, cumpărarea sau vânzarea de monedă străină; c) contractelor ori componentelor de preț pentru care un act normativ special sau un act juridic obligatoriu al Uniunii Europene prevede în mod expres un mecanism de stabilire ori de ajustare prin raportare la cursul unei monede străine, numai în limitele și pentru ipotezele reglementate de acel mecanism; d) obligațiilor de plată convenite și executate efectiv în valută, în cazurile în care regimul valutar permite plata în valuta respectivă; e) prețurilor ori tarifelor stabilite sau ajustate direct prin lege ori prin acte ale autorităților competente, emise în limitele atribuțiilor prevăzute de lege. Excluderea serviciilor de plată prevăzută la lit. a) privește serviciul de plată ca atare și nu prețul bunului, conținutului digital ori serviciului achiziționat și achitat prin intermediul acelui serviciu de plată sau prin factura unui furnizor de servicii de comunicații electronice.

(12) Este interzisă stipularea sau aplicarea unei clauze, practici contractuale ori modalități de ofertare sau facturare care, prin denumire, structură ori efect economic, eludează dispozițiile alin. (1)-(11). La aprecierea respectării prezentului articol se are în vedere efectul economic real asupra obligației de plată a consumatorului, iar nu denumirea utilizată de părți."

2. La articolul 50 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) încălcarea dispozițiilor art. 5, art. 7 lit. b) prima, a 2-a și a 5-a liniuță, lit. c) a 3-a și a 4-a liniuță, art. 9, art. 10 lit. a)-f), h) și i), art. 10^1, art. 11 și 14, cu amendă contravențională de la 2.000 lei la 20.000 lei;"

Art. II. - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 27 decembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 50 alineatul (5), după prima teză se introduce o nouă teză, cu următorul cuprins:

„Dispozițiile art. 10^1 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor se aplică în mod corespunzător contractelor încheiate cu consumatorii reglementate de prezenta secțiune."

2. Articolul 50^11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 50^11. - (1) Pentru a asigura o informare adecvată a utilizatorilor finali cu privire la orice numere de telefon sau servicii premium ori alte servicii care fac obiectul unor condiții tarifare speciale, ANCOM poate stabili, prin decizie, obligații generale pentru furnizarea acestora, inclusiv obligația ca informațiile privind tarifele să fie furnizate imediat înaintea conectării apelului sau înaintea conectării la furnizorul serviciului.

(2) În cazul consumatorilor, dacă tariful unui serviciu prevăzut la alin. (1) ori prețul unui bun, al unui conținut digital sau al unui serviciu achiziționat prin intermediul serviciilor de comunicații electronice este încasat în lei prin factura, creditul ori contul administrat de furnizorul de servicii de comunicații electronice, suma totală datorată de consumator se comunică în lei înainte de inițierea ori autorizarea operațiunii. Dacă prețul furnizorului terț este stabilit exclusiv în valută, conversia se realizează o singură dată potrivit art. 10^1 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992. Suma în lei comunicată înainte de autorizare este suma care poate fi facturată pentru operațiunea respectivă, fără o recalculare valutară ulterioară."

3. La articolul 59^11, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (5^1), cu următorul cuprins:

„(5^1) Prin derogare de la alin. (5), în cazul utilizatorului final care are calitatea de consumator, o modificare propusă de furnizor care majorează prețul, tariful, componenta fixă, tariful unitar, taxele, comisioanele sau alte costuri suportate de consumator produce efecte numai după exprimarea acordului expres al consumatorului pe un suport durabil, cu excepția ajustărilor permise de art. 10^1 alin. (7) lit. a) și c) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992. Neexercitarea dreptului de denunțare prevăzut la alin. (4), lipsa unui răspuns la notificare, continuarea utilizării serviciului ori simpla achitare a facturii nu constituie acord expres pentru majorarea costurilor."

4. La articolul 142, punctul 17^17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„17^17. nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 50^11 sau impuse de ANCOM în temeiul acestuia, cu privire la serviciile premium ori la alte servicii care fac obiectul unor condiții tarifare speciale;"

5. La articolul 142, punctul 24^26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„24^26. modificarea unilaterală a contractului de către furnizor cu nerespectarea prevederilor art. 59^11 alin. (2)-(5^1) și (8);"

Art. III. - (1) Dispozițiile art. 10^1 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992, astfel cum a fost introdus prin prezenta lege, se aplică contractelor încheiate după intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) În cazul contractelor aflate în curs la data intrării în vigoare a prezentei legi, dispozițiile art. 10^1 se aplică începând cu: a) data primei prelungiri, reînnoiri sau recontractări intervenite

după intrarea în vigoare; sau b) data la care părțile convin, după intrarea în vigoare, un nou preț, tarif, componentă fixă ori tarif unitar.

(3) Prelungirea automată a unui contract după expirarea perioadei contractuale inițiale constituie, în sensul alin. (2) lit. a), începutul unei noi perioade contractuale.

(4) Pentru contractele care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află deja în perioada de prelungire automată de după expirarea perioadei contractuale inițiale, dispozițiile art. 10^1 se aplică la prima recontractare sau la prima modificare a prețului, tarifului, componentei fixe ori tarifului unitar intervenită după intrarea în vigoare.

(5) Dispozițiile art. 10^1 alin. (9) se aplică bunurilor, conținutului digital și serviciilor distincte autorizate de consumator după intrarea în vigoare a prezentei legi, indiferent de data încheierii contractului-cadru în temeiul căruia sunt facturate.

(6) Prezenta lege nu determină recalcularea sumelor scadente anterior datei de la care dispozițiile art. 10^1 devin aplicabile contractului și nu constituie, prin ea însăși, temei pentru restituirea sumelor achitate anterior acestei date.

Art. IV. - Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR **PREȘEDINTELE SENATULUI**

Inițiator,
Deputat Robert Alecu